

31984L0500

L 277/12

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1984.10.20.

A TANÁCS IRÁNYELVE**(1984. október 15.)****az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő kerámiatárgyakra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről**

(84/500/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

lyek meghatározzák a kivonható ólom- és kadmiummennyiségek határértékét;

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokra és tárgyakra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. november 23-i 76/893/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikkére,

mivel e rendelkezések tagállamonként eltérőek, és így akadályozzák a közös piac létrehozását és működését;

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel ezek az akadályok leküzdhetők a kerámiatárgyak forgalomba hozatalának közösségi szintű egységes szabályozásával; mivel ezért össze kell hangolni az ilyen tárgyakra vonatkozó határértékeket, valamint mintavételi és vizsgálati módszereket;

tekintettel a Közgyűlés véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel e cél eléréséhez a megfelelő eszköz egy egyedi irányelv a 76/893/EGK irányelv 3. cikke értelmében, amely irányelv általános rendelkezései erre az esetre is vonatkoznak;

mivel a 76/893/EGK irányelv 2. cikke előírja, hogy az anyagok és a tárgyak összetevői nem kerülhetnek az élelmiszerekbe olyan mennyiségben, ami veszélyeztetheti az emberi egészséget;

mivel az irányelvben előírt, az egyes mintavételi és vizsgálati módszerek területén bekövetkező műszaki fejlődéshez történő igazodás olyan végrehajtási intézkedés, amelynek elfogadását az eljárások egyszerűsítése és meggyorsítása érdekében célszerű a Bizottságra bízni;

mivel ugyanezen irányelv 3. cikke előírja, hogy a Tanácsnak – a Szerződés 100. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően – az anyagok és a tárgyak egyes csoportjaira alkalmazandó különleges rendelkezéseket irányelvek formájában kell elfogadnia (egyedi irányelvek);

mivel az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő kerámiatárgyakra az emberi egészség védelme érdekében a legtöbb tagállamban kötelező rendelkezések vonatkoznak, ame-

mivel minden olyan esetben, amikor a Tanács az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokra és tárgyakra vonatkozó rendelkezések végrehajtására hatalmazza fel a Bizottságot, ki kell dolgozni egy eljárást, amely biztosítja a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködést az 1969. november 13-i tanácsi határozattal létrehozott Élelmiszerügyi Állandó Bizottságon belül,

⁽¹⁾ HL L 340., 1976.12.9., 19. o.⁽²⁾ HL C 95., 1975.4.28., 41. o.⁽³⁾ HL C 263., 1975.11.17., 66. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

	Pb	Cd
	– 1. kategória:	
1. cikk	Nem megtölthető tárgyak, valamint olyan megtölthető tárgyak, amelyek belső mélysége a legalsó ponttól a felső perem vízszintes síkjáig legfeljebb 25 mm	
(1) Ez az irányelv a 76/893/EGK irányelv 3. cikke értelmében vett egyedi irányelv.	0,8 mg/dm ²	0,07 mg/dm ²
	– 2. kategória:	
(2) Ez az irányelv olyan kerámiatárgyak esetleges ólom- és kadmiumkibocsátására vonatkozik, amelyek kész állapotukban élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülnek, vagy amelyek élelmiszerekkel érintkeznek, és e célra készültek.	Az összes egyéb megtölthető tárgy	
	4,0 mg/l	0,3 mg/l
	– 3. kategória:	
(3) A „kerámiatárgy” meghatározás alatt az általában magas agyag- vagy szilikáttartalmú szervesetlen anyagok keverékéből készült tárgyat kell érteni, amelyhez kisebb mennyiségben szerves anyagokat is hozzáadhattak. A tárgyat először megformálják, majd az így nyert alakját kiégetéssel véglegesítik. E tárgyak lehetnek mázasak, zománcozottak és/vagy díszítettek.	Főzőedények; három liternél nagyobb térfogatú csomagoló- és tárolóedények	
	1,5 mg/l	0,1 mg/l
2. cikk	(5) Ha azonban egy kerámiatárgy a fenti mennyiségeket legfeljebb 50 %-kal haladja meg, akkor úgy kell tekinteni, hogy a tárgy megfelel ezen irányelv követelményeinek, amennyiben legalább három másik ugyanolyan alakú, méretű, díszítésű és ugyanolyan mázzal bevont – az I. és a II. mellékletben megállapított feltételek mellett megvizsgált – tárgyból kivont ólom és/vagy kadmium átlagos mennyisége nem haladja meg a meghatározott határértékeket, és eközben egyik edény sem lépi túl e határértékeket 50 %-nál nagyobb mértékben.	
(1) A kerámiatárgyakból távozó ólom és kadmium mennyisége nem haladhatja meg az alábbiakban megállapított határértékeket.	3. cikk	
(2) A kerámiatárgyakból távozó ólom és kadmium mennyiségét az I. mellékletben meghatározott feltételek mellett elvégzett vizsgálatok segítségével a II. mellékletben szereplő vizsgálati módszer alkalmazásával kell meghatározni.	A mellékletek – az I. melléklet 1. és 2. pontja kivételével – a tudományos és műszaki ismeretek fejlődése alapján történő módosításait a 76/893/EGK irányelv 10. cikkében megállapított eljárással összhangban kell elfogadni.	
(3) Ha a kerámiatárgy egy kerámiafedéllel ellátott edény, az ólomra és/vagy kadmiumra vonatkozó – maximális – határérték (mg/dm ² vagy mg/liter) az edényre vonatkozó határértéknek felel meg.	4. cikk	
Az edényt és a fedél belső felületét azonos körülmények között, külön-külön kell megvizsgálni.	(1) Az ezen irányelvről szóló értesítést (*) követő három éven belül a Tanács a Szerződés 100. cikkében megállapított eljárással összhangban meghatározza:	
Az így kapott két ólom- és/vagy kadmiumkibocsátási értéket csak az edény felületéhez vagy térfogatához kell megfelelően viszonyítani.	a) a kerámiatárgyak azon részeire vonatkozó korlátozásokat, amelyek a rendeltetésszerű használat során a szájjal érintkeznek;	
(4) Egy kerámiatárgy akkor felel meg ezen irányelv követelményeinek, ha az I. és II. mellékletben megállapított feltételek mellett elvégzett vizsgálatok során a belőle kivont ólom és/vagy kadmium mennyisége nem haladja meg az alábbi határértékeket:	b) az a) pontban meghatározott korlátozások betartásának ellenőrzésére irányuló módszereket.	
	(2) Ugyanezen időszak alatt, a toxikológiai és műszaki adatok alapján a Bizottság újból megvizsgálja a 2. cikkben megállapított határértékeket, azok csökkentésének a lehetőségét, valamint az I. mellékletben leírt vizsgálatban alkalmazott fényviszonyokat, és szükség szerint javaslatokat terjeszt a Tanács elé ezen irányelv módosítására.	

(*) Erről az irányelvről a tagállamokat 1984. október 17-én értesítették.

5. cikk

(1) A tagállamok szükség esetén a következők szerint módosítják nemzeti jogszabályaikat annak érdekében, hogy ezen irányelv rendelkezéseinek megfeleljenek:

- ezen irányelvről szóló értesítést követő három évvel engedélyezik az ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelő kerámiatárgyak forgalmazását,
- ezen irányelvről szóló értesítést követő öt évvel megtiltják az ennek az irányelvnek nem megfelelő kerámiatárgyak forgalomba hozatalát.

Minden ilyen módosításról haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok megtilthatják vagy fenntarthatják a tilalmat az olyan kerámiatárgyak gyártására, amelyek nem felelnek meg az ezen irányelv rendelkezéseinek.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1984. október 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. BRUTON

I. MELLÉKLET

AZ ÓLOM- ÉS KADMIUMKIBOCSÁTÁS MEGHATÁROZÁSÁNAK ALAPVETŐ SZABÁLYAI

1. **Tesztfolyadék („modellanyag”)**

4 %-os (v/v) ecetsav frissen elkészített vizes oldata.

2. **Vizsgálati körülmények**

2.1. A vizsgálatokat 22 ± 2 °C hőmérsékleten végezzük, $24 \pm 0,5$ óra időtartamban.

2.2. Az ólomkibocsátás meghatározásakor a mintát megfelelő védőeszközzel fedjük le és helyezzük szokásos laboratóriumi fényviszonyok közé.

Amikor a kadmium-, vagy az ólom- és kadmiumkibocsátást akarjuk meghatározni, fedjük le a mintát, hogy a vizsgálandó felület teljes sötétségben maradjon.

3. **Feltöltés**3.1. *Feltölthető minták*

Töltsük fel a tárgyat 4 %-os (v/v) ecetsavoldattal a túlfolyás szintjétől legfeljebb 1 mm távolságra; a távolságot a minta felső peremétől kell mérni.

A lapos vagy enyhe lejtésű peremmel rendelkező mintákat úgy kell feltölteni, hogy a folyadék felszíne és a túlfolyási pont közötti távolság legfeljebb 6 mm legyen a lejtős perem mentén mérve.

3.2. *Nem feltölthető minták*

A minta az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe nem kerülő felületét először be kell fedni egy megfelelő védőréteggel, ami ellenáll a 4 %-os (v/v) ecetsavoldatnak. Ezt követően a mintát úgy merítsük be egy ismert mennyiségű ecetsavoldatot tartalmazó edénybe, hogy az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő felületét teljesen befedje a próbafolyadék.

4. **A felület meghatározása**

Az 1. kategóriába tartozó tárgyak felületének meg kell egyeznie a fenti 3. pontban rögzített feltöltési követelmények betartása következtében kialakuló szabad folyadék által képzett folyadékfelszín felületével.

II. MELLÉKLET

VIZSGÁLATI MÓDSZER AZ ÓLOM- ÉS A KADMIUMKIBOCSÁTÁS MEGHATÁROZÁSÁRA

1. Cél és alkalmazási terület

A módszerrel meghatározható az egyedi ólom- és/vagy kadmiumkibocsátás.

2. A módszer elve

Az egyedi ólom- és/vagy kadmiumkibocsátás meghatározását atomabszorpciós spektrofotometriás módszerrel végezzük.

3. Reagensek

- Ahol nincs külön megjelölve, minden reagensnek analitikai minőségűnek kell lennie.
- Víz említése esetén mindig desztillált vizet vagy ezzel megegyező minőségű vizet kell érteni.

3.1. 4 %-os (v/v) ecetsav vizes oldata.

40 ml jégecetet oldjunk fel vízben, majd öntsük fel 1 000 ml-re.

3.2. Törzsoldatok

Készítsünk 4 %-os ecetsavoldatban (3.1.) 1 000 mg/liter ólmot és legalább 500 mg/liter kadmiumot tartalmazó törzsoldatot.

4. Eszközök

4.1. Atomabszorpciós spektrofotométer

A műszer ólomra és kadmiumra vonatkozó kimutathatósági határának legfeljebb

- 0,1 mg/liternek kell lennie az ólom esetében,
- 0,01 mg/liternek kell lennie a kadmium esetében.

A kimutathatósági határ meghatározása: az elem azon koncentrációja 4 %-os ecetsavban (3.1.), ami a készülék háttérzajának kétszeresével egyenlő jelet ad.

5. Módszer

5.1. A minta előkészítése

A mintának tisztának, zsírtól és a mérést befolyásoló egyéb anyagoktól mentesnek kell lennie.

Mossuk le a mintát folyékony háztartási mosószerrel 40 °C körüli hőmérsékleten. A mintát először csapvízben, majd desztillált vízben vagy azzal azonos minőségű vízben öblítsük le. Csurgassuk le és szárítsuk meg, hogy ne legyen foltos. Megtisztítás után ne érjünk a vizsgálandó felülethez.

5.2. Az ólom és/vagy kadmium meghatározása

- Az így előkészített mintát az I. mellékletben megállapított feltételek szerint vizsgáljuk meg.
  - Az ólom és/vagy kadmium meghatározására szolgáló próbafolyadék alkalmazása előtt a minta tartalmát olyan megfelelő módszerrel homogenizáljuk, amellyel elkerüljük az oldatvesztéséget és a vizsgálandó felület felhorzsolását.
  - Végezzünk el egy vakpróbát a reagenssel, amit az egyes mérési sorozatokhoz használtunk.
  - Megfelelő körülmények között atomabszorpciós spektrofotométerrel végezzük el az ólom- és/vagy kadmiumkoncentráció meghatározását.
-